இந்தியாவில் லுத்தரன் மிஷன்களின் முகங்கள்.

பர்த்தலோமேயு சீகன்பால்க்

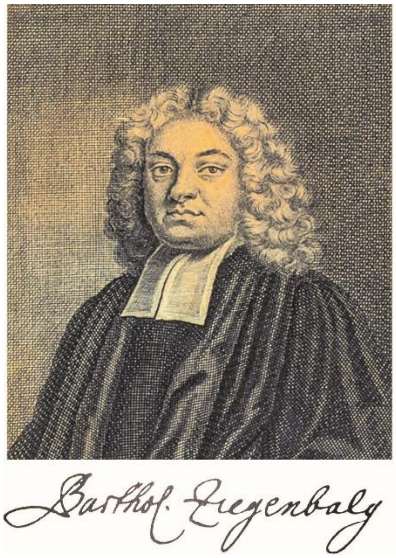

பிறப்பு : ஜூலை 10, 1682 (?) Pulsnitz, Germany

இறப்பு : பிப்ரவரி 23, 1719 தரங்கம்பாடி, தமிழ்நாடு, இந்தியா

தென்னிந்தியா மக்களுக்காக முதல் புராட்டஸ்டன்ட் பணியை நிறுவிய முதல் லுத்தரன் மிஷனரி, மொழியியலாளர் மற்றும் கல்வியாளர்.

தொடர்ச்சியான எதிர்ப்புகள் மற்றும் கஷ்டங்கள் மத்தியிலும் கிறிஸ்து தம்முடைய தாசனாகிய பர்தலோமேயு சீகன்பால்கிற்கு கிருபை பொழிந்தருளினார். அவர் எழுதப்படாத தமிழ் மொழியில் தேர்ச்சிபெற போராடியது மட்டுமல்லாமல், அண்டை இந்துக்கள் மற்றும் இஸ்லாமியர்களின் அச்சுறுத்தல்களையும் எதிர்கொண்டார். கூடுதலாக, டேனிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் கருணையற்ற தலைவர்களாலும், கோபன்ஹேகன் மற்றும் ஹாலேவில் உள்ள ஆர்வமுள்ள பெய்டிஸ்டுகளும் அவரை எதிர்த்தனர். ஏனென்றால் திருமணம் செய்து கொள்வதும் கிறிஸ்தவ புத்தகங்களை வெளியிடுவதும் மற்றும் ஏழை மாணவர்களுக்கு நிதி உதவி வழங்குவதும் உலகத்திற்குரிய காரியமென்று அவரை எதிர்த்தனர்.

ஆறாவது வயதில் அனாதையாக இருந்த சீகன்பால்க் கல்வித்திறனை வெளிப்படுத்தினார். ஆனாலும் உடலில் ஏற்ப்பட்ட பெலவீனங்களை மேற்கொள்வதற்கு போராடினார். அவர் ஹாலே பல்கலைக்கழகத்தில் உள்ள தேவாலயத் தலைவர்களுக்கு கடிதம் எழுதினார். மேலும் ஆறு மாதகால பயிற்சிக்குப் பிறகு உடல் ரீதியான நோய்கள் அவரை பள்ளியிலிருந்து விலகும்படி கட்டாயப்படுத்தும் வரை அங்கு படித்தார்.

அதே நேரத்தில் டென்மார்க்கின் ஃபிரட்ரிக்–4 அமெரிக்கா, ஆப்ரிக்கா மற்றும் இந்தியாவில் உள்ள தனது காலனிகளில் பணிகளைத் தொடங்க விரும்பினார். ஃபிரெட்ரிக்கின் ஆலயத் தலைவர் டென்மார்க்கில் பொருத்தமான மிஷனரி வேட்பாளரைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. மேலும் ஜெர்மனியில் ஒரு வேட்டபாளரைத் தேட அறிவுறுத்தப்பட்டார். பெர்லினில் ஒரு லூத்தரன் தேவாலயத் தலைவர் சீகன்பால்க் மற்றும் ஹென்ரிச் பிளாட்ஷாவ் ஆகியோரின் பெயர்களை அனுப்பினார். இருவரும் ஜெபத்துடன் அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டு, கோபன்ஹேகனுக்குச் சென்று, நேர்காணலுக்குப் பிறகு பணிகளுக்காக நியமிக்கப்பட்டனர். அவர்கள் போர்ச்சுகீஸியாவின் முன்னாள் பிராந்தியமான தென்னிந்தியாவில் உள்ள தரங்கம்பாடியின் டேனிஷ் காலனிக்குச் செல்லும் கப்பலில் அனுப்பிவைக்கப்பட்டனர். நீண்ட பயணத்தின்போது நவம்பர் 1705 – ஜூலை 1706) காலனியின் போர்ச்சுகீஸிய மொழிபேசும் மக்களுக்கு நற்செய்தியை சிறப்பாகத் தொடர்புகொள்வதற்காக அவர்கள் போர்ச்சுகீஸியத்தைப் படித்தனர். (அவர்களில் பலர் ஒப்பந்த அடிமைகள்.) பயணத்தின்போது இரு மிஷனரிகளும் கேப்டன் மற்றும் குழுவினரின் கிறிஸ்தவமற்ற நடத்தைக்கு மறுப்பு தெரிவித்தனர் குறிப்பாக அடிமைகளுக்கு குழுவினரின் உடல் ரீதியான தண்டனையுடன.

அவர்கள் ஃபிரடரிக்–4இன் கடிதத்தை வைத்திருந்தாலும், காலனியில் வசிப்பவர்களிடையே பணிகளை நடத்த அவர்களுக்கு அங்கீகாரம் அளித்தனர். தரங்கம்பாடி காலனியின் தலைமை சீகன்பால்க் மற்றும் பிளாட்ஷாவ் ஆகியோரைத் தங்கள் வணிக நிறுவனத்தில் கவனக்குறைவான தலையீட்டாளர்களாகக் கண்டது. உள்ளூர் கிறிஸ்தவ சபைகளையும் பள்ளிகளையும் நிறுவுவதற்கான ஒவ்வொரு முயற்சியிலும் மிஷனரிகளை எதிர்த்தனர்.

சீகன்பால்க் பிராந்திய கலாச்சாரம் மற்றும் இந்து மற்றும் இஸ்லாமிய மத நம்பிக்கையைப் பற்றிய தனது வாழ்நாள் ஆய்வைத் தமிழ் பேசும் மக்களிடையே தொடங்கினார். இப்பகுதிக்கு சிறந்த சேவையை வழங்க, சீகன்பால்க் மற்றும் பிளாட்ஷாவ் ஆகியோர் தங்கள் சுவிசேஷ உழைப்பைப் ஆரம்பித்தனர். பிளாட்ஷாவ் போர்ச்சுகீஸிய மொழியின் உள்ளூர் பேச்சுவழக்கைக் கற்றுக்கொண்டார். அதேசமயம் சீகன்பால்க் எழுதப்படாத தமிழ் மொழிக்கு எழுதப்பட்ட வடிவத்தைக் கற்றுக்கொண்டார். 1707–ம் ஆண்டில் அவர் லூத்தரன் பாடல்களையும் சிறிய ஞானோபதேசத்தையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார் மற்றும் ஆகஸ்ட் 14 அன்று டேனிஷ் காலனியின் கோட்டைக்கு வெளியே உள்ள "எருசலேம் தேவாலயத்தின்" பிரதிஷ்டையின்போது தமிழில் தனது முதல் பிரசங்கத்தைப் பிரசங்கித்தார்.

சீகன்பால்கின் உதவி கடிதங்களுக்கான பதிலாக இரண்டு அச்சிடும் அச்சகங்கள் ஐரோப்பாவிலிருந்து வந்தன. (1712–ல் பிரிட்டன் மற்றும் 1713–ல் ஜெர்மனி). முதலாவது ஆங்கிலம் மற்றும் லத்தீன் வகைகளுடன் வந்தது. இரண்டாவதாக சீகன்பால்கின் எழுதப்பட்ட அறிவுறுத்தல்களின்படி ஹாலேவில் கைவினைப்பொருட்கள் கொண்ட தமிழ் வகை எழுத்துக்களை உருவாக்கிய கோட்லீப் ஆல்டர் அதே கப்பலில் வந்தார். ஹாலேவில் உள்ள தமிழ் வகை திட்டத்தில் ஈடுபட்டபின்னர் தரங்கம்பாடியில் மிஷனரியாக இருக்கவேண்டும் என்ற அழைப்பை அவர் ஏற்றுக்கொண்டார். சீகன்பால்க் ஒரு உள்ளூர் காகித ஆலையை நிறுவுவதற்கும், ஞானோபதேசங்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவ வோதாகமங்களை அச்சிடுவதற்குத் தேவையான பொருட்களை வழங்க அச்சிடும்

மை தயாரிப்பதற்கும் திட்டங்களைத் தொடங்கினார். ஜெர்மனியில் இருந்து பத்திரிகைகளில் அச்சிடப்பட்ட முதல் புத்தகம்: தமிழில் லூதரின்ஸ் சிறிய ஞானோபதேசம்.

ஜெர்மன் பெய்டிஸ்டுகன் மத்தியில் எழுப்பப்பட்ட போதிலும், சீகன்பால்க் நிலையான லூத்தரன் வழிபாட்டு கூறுகள் மற்றும் துதிப்பாடல், தேவாலய ஆண்டு மற்றும் புனித நூல்களை வாசித்தல் – இவை அனைத்தும் தமிழின் உள்ளூர் மொழிகளில் வழங்கப்பட்டன மற்றும் போர்ச்சுகீஸியம்.

கோபன் ஹேகன் மற்றும் ஹாலேவில் உள்ள தனது ஆதரவாளர்களுக்கு தனது பணிகள் குறித்த விரிவான அறிக்கைகளை எழுத சீகன்பால்க் நேரத்தையும் சக்தியையும் விரயம் செய்தார். அவருக்குத் தெரியாத இந்த தனிப்பட்ட கடிதங்கள் மூல மொழியாகிய ஜெர்மன் மற்றும் டேனிஷ் மற்றும் ஆங்கில மொழிகளில் வெளியிடப்பட்டன. ஆரம்பத்தில் இந்த கடிதங்கள் ஐரோப்பாவில் பெரும் ஆர்வத்தையும் நிதி ஆதரவையும் உருவாக்கியது. இருப்பினும், ஜீகன்பால்கின் கடிதங்களின் அடுத்த தொகுப்புகள் வெளியிடப்பட்டபோது, ஜீகன்பால்கின் “உலக விஷயங்களில்” ஈடுபடுவதை எதிர்த்து மிகுந்த ஆர்வமுள்ள பெய்டிஸ்டுகள் வளர்ந்தனர்.

சீகன்பால்க் உடல் ரீதியான வியாதிகளால் பாதிக்கப்பட்டு, தனது 36 –வது பிறந்த நாளுக்கு முன்னதாக தரங்கம்பாடி கடற்கரை ஓரங்களில் தனது கடைசி பிரசங்கத்தை பிரசங்கித்த பின்னர் இறந்தார். புதிய எருசலேம் தேவாலயம் பிப்ரவரி 24, 1719 –ல் அவர் அங்கு அடக்கம் செய்யப்பட்டார். உள்ளூர் கலாச்சாரம் மற்றும் மதவாழ்க்கையை கற்றுக் கொள்வதில் கடவுள் கொடுத்த அர்ப்பணிப்பு மற்றும் தமிழ் மொழியைக் கற்றுக்கொள்வதிலும் ஆவணப்படுத்துவதிலும் அவர் கொண்டிருந்த திறமை 2006 –ம் ஆண்டில் தரங்கம்பாடியில் ஒருவாரகால நினைவாக கௌரவிக்கப்பட்டன.

Sources :H. M. Zorn. Bartholmaeus Ziegenbalg. Men and Missions series. Saint Louis: Concordia Publishing House. 1933. Daniel Jeyaraj. Batholomaus Ziegenbalg: The Father of Modern Protestant Mission. Delhi: ISPCK. 2006. Brijraj Singh. The First Protestant Missionary to India. Delhi: Oxford. 1999.

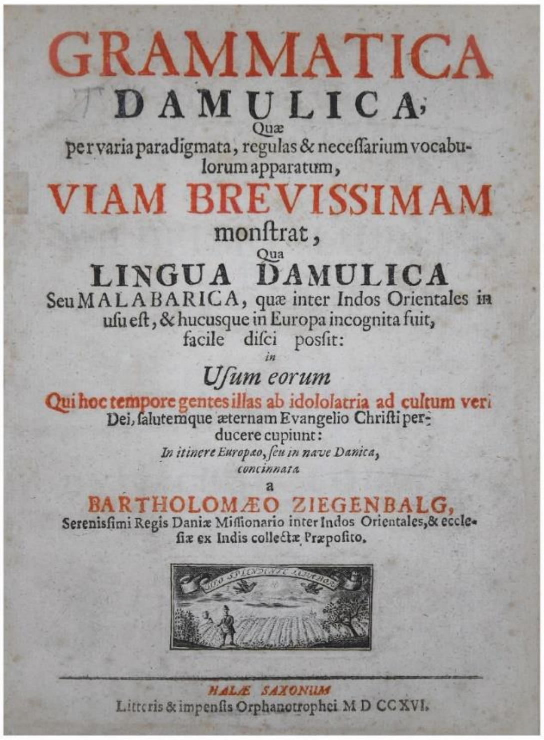
GRAMMATICA
DAMULICA,
Quæ
per varia paradigmata, regulas & neceſſarium vocabu-
lorum apparatum,
VIAM BREVISSIMAM
monſtrat,
Qua
LINGUA DAMULICA
Seu MALABARICA, quæ inter Indos Orientales in
uſu eſt, & hucusque in Europa incognita fuit,
facile diſci poſſit:
in
Uſum eorum
Qui hoc tempore gentes illas ab idololatria ad cultum veri
Dei, ſalutemque æternam Evangelio Chriſti per-
ducere cupiunt:
In itinere Europæo, ſeu in nave Danica,
concinnata
a
BARTHOLOMÆO ZIEGENBALG,
Sereniſſimi Regis Daniæ Miſſionario inter Indos Orientales, & eccle-
ſiæ ex Indis collectæ Præpoſito.

HALÆ SAXONUM
Litteris & impenſis Orphanotrophei M D CCXVI.

மொழி மற்றும் கலாச்சாரத்தைக் கற்றுக்கொள்வதன் முக்கியத்துவத்தையும் - உள்ளூர் போதகர்களுக்கான பயிற்சியின் முக்கியத்துவத்தையும் கண்ட ஒரு தொலைநோக்கு பார்வையாளர் பர்த்தலோமேயு சீகன்பால்க்.

Ziegenbalg's Grammatica Damulica, (தமிழ் இலக்கணம்). 1719 இல் ஜெர்மனியில் உள்ள ஹாலே நகரில் அச்சிடப்பட்டது. கான்கார்டியா வரலாற்று நிறுவனத்தின் அரிய புத்தக சேகரிப்பு.

– ஜூலை 10, 1682 ஜெர்மனியின் புல்ஸ்னிட்ஸில் (Pulsnitz, Germany) பிறந்தார். (சாக்சனியில் ட்ரெஸ்டனுக்கு வெளியே) (ஜூன் 24, 1683 தரங்கம்பாடியில் உள்ள புதிய எருசலேம் தேவாலயத்தில் உள்ள ஆவணங்களின்படி: (ஜூன் 10, 1682 எச். எம். சோன் – H.M.Zorn)

– 1694–ல் அவரது தாயார் சீகன்பால்க் 10 வயதிருக்கும்போது மரித்தார். அவர் 12 வயதாக இருந்தபோது அவருடைய தந்தையும் மரித்ததினால், மூத்த சகோதரி அண்ணாவால் வளர்க்கப்பட்டார்.

1698–ல் கோர்லிட்ஸ் (Goerlitz) பள்ளியில் கல்வி கற்றார். ஹாலேவில் பியடிஸ்ட் (Pietist) பேராசிரியர் ஏ. எச். ஃபிராங்க் உடன் கடிதத் தொடர்பு தொடங்கினார்.

– ஏப்ரல் 1702–ல் ரெவ. ஜோச்சிம் லாங்கேவின் கீழ் பேர்லினில் எஃப். வெர்டர் உயர்நிலைப் பள்ளியில் பயின்றார். எபிரெய, கிரேக்க மற்றும் லத்தீன் மொழியைக் கற்றுக்கொண்டார். வயிற்றுநோயின் காரணமாக ஜூன் 1702–ல் புல்ஸ்னிட்ஸுக்குத் திரும்பினார். 1703–ல் லைப்ஸிக், விட்டன்பெர்க் மற்றும் ஜீனாவைப் பார்வையிடுகிறார்

– 1704 பெய்டிஸ்ட் ஆகஸ்ட் ஹெர்மன் ஃபிராங்கின் கீழ் ஹாலே பல்கலைக்கழகத்தில் வகுப்புகளில் கலந்துகொள்கிறார். ஏர்ஃபர்ட்டில் ஆசிரிய பணிக்காக அனுப்பப்படுகிறார்.

– அக்டோபர் 1705 பேர்லினில் இடைக்கால ஆயர் பணிகளை முடித்தார். லாங்கே மற்றும் ராயல் சாப்ளேன் மூலம் எ.ஃப். ஜே. லுட்கன்ஸ் நண்பர் பிளாட்ஷாவ் டேனிஷ் மிஷனரியாக அழைக்கப்பட்டார். நண்பர்களின் வற்புறுத்தலுக்குப் பிறகு சீகன்பால்க் இறுதியாக மிஷனரி அழைப்பை ஏற்றுக்கொள்கிறார்.

– அக்டோபர் 15, 1705 எட்டு நாள் பயணத்திற்குப் பிறகு பிளாட்ஷாவுடன் கோபன்ஹேகனில் வருகிறார். இருமுறை நேர்காணலுக்குப் பிறகு, நவம்பர் 11 அன்று டேனிஷ் மேற்கிந்தியத் தீவுகளுக்கு (விர்ஜின் தீவுகள்) அரச மிஷனரிகளாக நியமிக்கப்பட்டனர்.

– இந்தியா : ஜூலை 6, 1706–ல் தரங்கம்பாடியில் வருகிறார். கேப்டன் மற்றும் குழுவினரின் கிறிஸ்தவமற்ற நடத்தைகுறித்த மிஷனரி விமர்சனங்கள் தொடர்பாக கப்பலின் கேப்டனால் காவலில் வைக்கப்பட்டு 2–3 நாட்களுக்குப் பிறகு இறங்குகிறார்.

– ஜூலை 9, 1706–ல் கரையில் வந்து காலனியின் ஆளுநர் ஜே.எஸ். ஹாஸியஸால் வரவேற்பை பெறுகிறார். இரண்டு மிஷனரிகளையும் முடிந்தவரை பின்மாற்றம் அடையும்படியான ரகசிய வழிமுறைகள் டேனிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனியால் கொடுக்கப்பட்டது. உள்ளூர் டேனிஷ் அதிகாரிகளால் காலாண்டுகள் அல்லது நிதி உதவி வழங்கப்படவில்லை.

– செப்டம்பர் 2, 1706–ல் உள்ளூர் பள்ளி ஆசிரியர் கற்பித்த குழந்தைகளின் வகுப்புகளில் கலந்துகொண்டு தமிழ் மொழியைக் கற்கத் தொடங்கினார்.

– அக்டோபர் 16, 1706–ல் போர்ச்சுகீஸிய கிறிஸ்தவர்களுக்காகவும், தமிழ் கிறிஸ்தவர்களுக்காகவும் அவர்களுடைய தாய் மொழியில் சுவிசேஷ கைப்பிரதிகளை எழுதி முடிக்கிறார்.

– நவம்பர் 6, 1706–ல் போர்ச்சுகீஸியத்தில் சிறிய ஞானோபதேசத்தில் மொழிபெயர்க்கிறார். தமிழ் அகராதியை எழுதத் தொடங்குகிறார்.

– டிசம்பர் 29, 1706–ல் டேனிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் ஜெர்மன் மொழி பேசும் வீரர்களுக்காக ஒவ்வொரு புதன்கிழமையும் சீயோன் தேவாலயத்தில் பிரசங்கிக்க அனுமதிக்கப்படுகிறார். லூதரின் சிறிய ஞானோபதேசம் பிரசங்கிக்க அனுமதிக்கப்படுகிறார். லூதரின் சிறிய ஞானோபதேசத்தை தமிழில் மொழி பெயர்க்கிறார்.

– மே 12, 1707–ல் நீண்ட கிறிஸ்தவ உபதேசத்திற்குப் பிறகு முதல் தமிழ் நபருக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுக்கிறார். அறிவுறுத்துல் மற்றும் பரிசோதனைக்குப் பிறகு முதல் அங்கத்தினர்களுக்கு (உள்ளூர் ஐரோப்பியர்களின் ஒப்பந்த ஊழியர்கள்) ஞானஸ்நானம் அளித்தார்.

– ஜூன் 14, 1707–ல் எருசலேம் தேவாலயத்தை கட்டும் பணியைத் தொடங்கினார்.

– ஆகஸ்ட் 14, 1707–ல் எருசலேம் தேவாலயத்தை பிரதிஷ்டை செய்தார். முதல் முதலில் தமிழ் மொழியில் பிரசங்கிக்கிறார். அப்பொழுது ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை 35.

– செப்டம்பர் 5, 1707–ல் முதல் தமிழ் அங்கத்தினர்கள் அறிவுறுத்தல் மற்றும் தேர்வுக்குப் பிறகு ஞானஸ்நானம் பெற்றனர். ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கை 63.

– அக்டோபர் 17, 1708–ல் புதிய ஏற்பாட்டை தமிழில் மொழி பெயர்க்கத் தொடங்குகிறார்.

– டிசம்பர் 28, 1707–ல் வீட்டிலேயே பள்ளியைத் திறந்து தமிழில் பயிற்றுவிக்கத் தொடங்குகிறார்.

– நவம்பர் 19, 1708–ல் ஆளுநர் ஹாசிஸால் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். மார்ச் 26, 1709–ல் விடுவிக்கப்படுகிறார்.

– ஜூலை 20, 1709–ல் மிஷனரிகள் ஜே. ஜி. போவிங், பி. ஜோர்டன் மற்றும் ஜொஹான் ஏர்னஸ்ட் கிராண்ட்லர் (சீகன்பால்க் இல்லாத நிலையில் 1714–1716 மற்றும் அவரது மரணத்திற்குப் பிறகு இந்த பணியை மேற்பார்வையிடுவார்கள்) ஜெர்மனி மற்றும் டென்மார்க்கிலிருந்து வருடாந்திர பணத்துடன் வருகிறார்கள். (போவிங் ஹசியஸ் மற்றும் சீயோனில் உள்ள தேவாலயங்களுக்கு அனுதாபப்படுகிறார். 1711–ல் ஜெர்மனிக்குத் திரும்புகிறார்.)

– ஆகஸ்ட் 8, 1710–ல் பிராமணர்களை அணுகும் முயற்சியில் அண்டை கிராமத்தில் வீடுகட்டுகிறார். உள்ளூர்வாசிகள் விரைவில் வீட்டை அழிக்கிறார்கள்.

– மார்ச் 28, 1711–ல் புதிய ஏற்பாட்டின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பை முடிக்கிறார். மத்தேயுவின் நகல்களை விநியோகிக்கத் தொடங்குகிறார்.

– செப்டம்பர் 15, 1711 பிளாட்ஷாவ் ஐரோப்பாவுக்குப் பயணம் செய்தார். ஹாலே திரும்பும் வழியில் இங்கிலாந்தில் ஊழியத்திற்கு நிதி உதவி கோருகிறார். தமிழ் மொழியைக் கற்பிப்பதற்காக ஹாலேவில் தங்கி, பின்னர் ஜெர்மனியில் ஒரு குருமண்டலத்தின் போதகராகிறார்.

– ஜூன் 9, 1712–ல் ஆங்கிலம் மற்றும் லத்தீன் வகைகளுடன் அச்சகத்தின் வருகை (பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனி மற்றும் SPCK–ன் பரிசு). சீகன்பால்க் பின்னர் தரங்கம்பாடி பகுதியில் ஒரு முன்னாள் ஜெர்மன் பள்ளி ஆசிரியரான ஜோனாஸ் ஃபின்கேவை பத்திரிகைகளை இயக்குவதற்கும் கிறிஸ்தவ விஷயங்களைஅச்சிடுவதற்கம் நியமிக்கிறார். 1712–ம் ஆண்டின் இறுதியில், எருசலேம் தேவாலயத்தில் ஞானஸ்நானம் பெற்ற உறுப்பினர்கள் 117–ஐ அடைந்தனர்.

– ஜூலை 16, 1713–ல் பெரிய தமிழ் வகையுடன் இரண்டாவது அச்சகத்தின் வருகை (சீகன்பால்கின் அறிவுறுத்தல்களிலிருந்து ஹாலேவில் வடிவமைக்கப்பட்டது) பத்திரிகைகளுடன், ஹாலேவில் இருந்து மூன்று லூத்தரன் மிஷனரிகளும் கோட்லீப் அட்லர் உட்பட தமிழ் வகையை வடிவமைக்கக் கூடியவர்கள். முதல் முதலில் ஞானோபதேசம் அக்டோபர் 1713–ல் தமிழில் வெளியிடப்பட்டது.

– ஏப்ரல் 7, 1713 மதம் (இந்து மற்றும் இஸ்லாம்), மருத்துவம், கவிதை மற்றும் தத்துவம் பற்றிய 237 உள்ளூர் தமிழ் மற்றும் போர்ச்சுகீசிய புத்தகங்களை அவர் தனது நூலகத்தில் வைத்திருந்ததாக ஆவணக்குறிப்புகள் மூலமாக அறியப்படுகிறது.

– அக்டோபர் 26, 1714–ல் ஜெர்மனுக்கு பயணிக்கத் துவங்குகிறார். ஐரோப்பியாவில் உள்ள வாரியங்களின் ஆதரவைப் பெறுவதற்கும் தரங்கம்பாடியில் உள்ள டேனிஷ் அதிகாரிகளின் எதிர்ப்பை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதற்கும் முயற்சிசெய்தார். பழைய ஏற்பாட்டை மொழி பெயர்க்கத் தொடங்குகிறார். தமிழ் இலக்கணம் எழுதினார். ஃபிரெட்ரிக்–4 மற்றும் ஜார்ஜ்–1 உடனான பார்வையாளர்கள் நியமிக்க அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. அக்டோபர் 17 அன்று ஹாலேவுக்கு வருகை தருகிறார். பின் உறவினர் மரியாடோர் தியாசால்ஸ்மானை திருமணம் செய்து கொள்கிறார்.

– அக்டோபர் 23, 1716–ல் எட்டு இந்திய மாணவர்களுக்கு இறையியல் படிப்பை கற்றுக்கொடுக்கத் தொடங்குகிறார்.

– பிப்ரவரி 9, 1718–ல் புதிய ஆலயத்திற்கு அஸ்திபாரம் போடுகிறார். அக்டோபர் 11, 1718–ல் புதிய எருசலேம் ஆலயம் பிரதிஷ்டை செய்யப்படுகிறது.

– ஜனவரி 1, 1719–ல் அவருடைய கடைசி பிரசங்கத்தை புதிய எருசலேம் ஆலயத்தில் பிரசங்கிக்கிறார்.

– பிப்ரவி 11, 1719–ல் அவருடைய கடைசி திருவிருந்தை பெற்றுக்கொள்கிறார். சிலவாரங்கள் கழித்து அவர் வயிற்றில் ஏற்ப்பட்ட நோயினால் சிகிச்சை பலனின்றி மரிக்கிறார். அவரின் மரணத்தின்போது ஏறத்தாழ 250 ஆத்துமாக்கள் இரட்சிக்கப்பட்டிருந்தனர்.

பர்த்தலோமேயு சீகன்பால்க்யின்.தினசரி அட்டவணை

காலை ஜெபத்திற்குப் பிறகு நான் என் வேலையைத் தொடங்குகிறேன். ஆறு முதல் ஏழு வரை நான் அங்குள்ள மக்களுக்கு தமிழில் லூத்தரின் ஞானோபதேசத்தை விளக்குகிறேன். ஏழு முதல் எட்டு வரை நான் கற்றுக்கொண்ட தமிழ் சொற்களையும் சொற்றொடர்களையும் மதிப்பாய்வு செய்கிறேன். எட்டு முதல் பண்ணிரண்டு வரை நான் தமிழ் புத்தகங்களைத் தவிர வேறொன்றையும் படிப்பதில்லை. எனக்குப் புதிதான வார்த்தைகளை ஒரு தமிழ் பண்டிதரின் வழிகாட்டுதலின் கீழ், ஒரு செயலாளர் வருகையுடன் எனக்கு விஷயங்களை விளக்கவேண்டும், அவர் எனக்கு முன்பு தெரியாத எல்லா வார்த்தைகளையும் சொற்றொடர்களையும் எழுதுகிறார். பன்னிரண்டு முதல் ஒன்று வரை நான் சாப்பிடுகிறேன். அவ்வேளையில் மற்றவர் பைபிள் வாசிக்க நான் கேட்டுக்கொண்டிருப்பேன். ஒன்று முதல் இரண்டு மணி வரைக்கும் வெப்பம் அதிகமாக இருக்கிறபடியால் நான் ஓய்வெடுக்கிறேன். இரண்டு முதல் மூன்று வரை நான் என் வீட்டில் ஞானோபதேச வகுப்பை நடத்துகிறேன். மூன்று முதல் ஐந்து வரை நான் மீண்டும் தமிழ் புத்தகங்களைப் படிப்பேன். ஐந்து முதல் ஆறு வரை நாங்கள் ஜெபத்திற்காக கூடிவருவோம். ஆறு முதல் ஏழு வரை நாங்கள் (சீகன்பால்க் மற்றும் பிளாட்ஷாவ்) அன்றைய நிகழ்வுகளைப் பற்றி ஒன்றாக விவாதிப்போம். விளக்கு ஒளியால் அதிகம் படிக்கமுடியாததால், ஒரு தமிழ் எழுத்தாளர் எனக்காக தமிழில் படிப்பார். எட்டு முதல் ஒன்பது வரை நான் சாப்பிடுவிவேன். அவ்வாறு செய்யும்போது பைபிள் என்னால் வாசிக்கப்படும். அதன் பிறகு நான் குழந்தைகளை ஆராய்ந்து அவர்களுடன் உரையாடுவேன். இந்த வழியில் நிலையான பயிற்சி எனக்கு தமிழ் மொழியைப் பயன்படுத்துவதில் மிகுந்த சுதந்திரத்தையும் நம்பிக்கையையும் அளித்துள்ளது.

சீகன்பால்கின் கடிதம் ஆகஸ்ட், 22, 1708.